

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 5523

гр. София, 29.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ

като разглежда докладваното от ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ Наказателно дело частен характер № 20241110205071 по описа за 2024 година

Днес, 29.04.2024г., в закрито съдебно заседание, районен съдия Велizar Костадинов и съдия-докладчик по НЧХД № 5071/2024г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, разпределено ми с протокол на 08.04.2024г., след като се запознах с материалите по делото и след преценка на допустимостта на образуваното наказателно производство, намирам следното:

I.). Депозирана е частна тъжба с вх. № 113036/05.04.2024г. на **ЧАСТНИЯ ТЪЖИТЕЛ Е. Н. Й.**, с ЕГН: ***** срещу **ПОДСЪДИМИЯ И. С. Г.**, с ЕГН: *****.

Инвокират се в частната тъжба твърдения, че подсъдимия Г. публикувал пост във фейсбук, според който чрез него е обективирал на 12.02.2024г. към частния тъжител Й. и Министъра на правосъдието Атанас Славов: **1.).** заплахи, че ще образува дела срещу тях, **както и 2.).** обиди към същите лица (към тъжителя Й. и Министъра на правосъдието Атанас Славов), че са лъжци, политически боклук и отпадък.

Инвокират се в частната тъжба твърдения, че подсъдимия Г. публикувал във фейсбук втора публикация, отразена на сайта на „Нова Телевизия“ на 17.02.2024г., според която тъжителят Й. и Министъра на правосъдието били **1.).** наречени „лъжци“, **както и 2.).** че към тях били адресирани следните изрази: *„По този начин, те се опитват да отклонят вниманието от разпада на Държавата, който предизвиква собствената им крадливост и некадърност“*

Тъжителят Й. заявява, че същия не се възприема за лъжец, крадлив или некадърен човек. Сочи, че от изявленията на подсъдимия Г. търпял неимуществени вреди. Предявява граждански иск за сумата от 5000.00 лева, ведно със законните последици. Прави се искане от тъжителя Й. съдът осъди подсъдимия Г. за извършеното престъпление от частен характер и да уважи предявеният граждански иск в неговата цялост.

Релевира се искане съдът на основание чл.41, ал.1 от НПК да обедини

наказателните производства по настоящата частна тѣжба и по НЧХД № 2355/2024г. по описа на СРС, НО, 134 състав. Претендират се разноските по делото. Заявяват се доказателствени искания.

II.). Като съдия-докладчик намирам, че наказателното производство следва да бъде прекратено изцяло като недопустимо и незаконосъобразно, поради следните съображения:

III.). В частната тѣжба на тѣжителя Й., която е единствено формално редовна от външна страна (подадена е в срок, съдържа необходимите реквизити и е заплатена съответната държавна такса), не се съдържат посочени (отразени) каквито и да е било престъпления от частен характер по съставите от Особената част на НК.

ТѢЖБАТА Е НЕДОПУСТИМА. Наведените твърдения в нея не са изначално „годни“, за да се квалифицират като състав на обида и/или клевета (престъпления от частен характер) от обективна страна. От тях е невъзможно да се изведат сами по себе си признаците от изпълнителното деяние на обидата по чл.146, ал.1 от НК – например обект; конкретни, адресирани до определено лице унизяващи честта и достойнството на друго (и неприемливи от гледна точка на господстващия морал в обществото) думи или извършени действия (такива не се твърдят), които да са насочени индивидуално спрямо конкретно пострадало лице и субект на деянието. Същите изводи съдът съотнася и за обективната страна на престъплението клевета по чл.147, ал.1 от НК. Недопустимо да е се провежда наказателно преследване срещу подсъдимия Г. само заради оценъчните му съждения и генерелизиращи общи (неконкретни, неназовани, бланкетни, безобектни, безадресни и абстрактни) изводи с информационен към обществото характер, съдържащи се в публичните му изказвания в интернет от 12.02.2024г. и от 17.02.2024г. Например публичното съобщаване от едно лице, че е упражнило правата си по съдебен ред срещу друго лице и за причините за това (обяснявани общо и неконкретно със съответен изразен (емоционален) език, характерен за изявените политически лица в страната) не се квалифицира като престъпление от общ или частен характер по НК (на съдията-докладчик все още не е известен такъв вид престъпление в доктрината или съдебната практика, свързано със съобщаването пред обществеността, че си упражнил правата си по съдебен ред).

На тези публикации от 12.02.2024г. и от 17.02.2024г. тѣжителят Й. се позовава в своята тѣжба. От тези публикации и чрез тях, същият прави за себе си и изтъква пред съда оценъчни съждения, че е бил наречен „крадлив, лъжец, некадърен и/или политически боклук“ (в тѣжбата се говори множествено число, че тези изрази са били насочени според твърденията към тѣжителя Й. и към друго лице – Министѣра на правосъдието Атанас Славов). В изразите се говори в множествено число. Не се посочва в тях конкретно физическо лице и

това да е частния тъжител Й.. Обидата е твърдение за унижаващ честта и достойнството на другия факт от обективната действителност спрямо конкретен адресат. Когато личността на дееца говори общо, неконкретно, бланкетно, множествено, безадресно и не към конкретен адресат – физическо лице, обида по чл.146, ал.1 от НК или клевета по чл.147, ал.1 от НК не се извършва и не се приема, че се извършва. Налице е изразено по този начин лично мнение, становище и позиция, които не подлежат (все още) на наказателно преследване във всяка правова и демократична Държава. Напротив, такова мнение, становище или позиция в контекста на политическата обстановка в страната, дори и да е по-експресивно изразена към общността, е част от свободата на словото, която винаги се закриля от Държавата и закона в съответствие с чл.10 от КЗПЧОС.

Съдията-докладчик не квалифицира наведените твърдения на тъжителя Й. от тъжбата му с вх. № 113036/05.04.2024г. като престъпление от частен характер, което да е извършено от подсъдимия Г.. Оттук, описаните деяния не могат да бъдат квалифицирани изобщо, като каквото и да е било престъпление от частен характер по наказателно-правните състави от Особената част на НК. Посочването на правна квалификация на описаните в тъжбата изрази, означава съдът да предаде подсъдимият Г. на съд за деяние или деяния, които изначално са несъставомерни по съставите на обидата по чл.146, ал.1 от НК и/или клеветата по чл.147, ал.1 от НК. Това е незаконосъобразно и нецелесъобразно. Наказателно преследване на подсъдимия Г. не следва да се извършва. Съдията-докладчик на етап на подаването на тъжба по НЧХД има правомощието да извършва такава независима и свободна правна преценка за изначалната несъставомерност на описаните в тъжбата обстоятелства и да преценява на този етап от производството, че даване ход на тъжбата в същински наказателен процес в открито съдебно заседание е безпредметно, неефективно, нецелесъобразно, дори е и незаконосъобразно. Обратното, би довело до нарушаването на множество принципи в наказателния процес, но и на принципа за процесуалната икономия, като на страните се „спестява“ безпредметно наказателно производство за несъставомерно престъпление. По този начин, чрез тази форма на завишен правен контрол от съдията-докладчик към предмета на депозираната тъжба, съдебната система не се запълва („напрактика разтоварва се“) с множество дела от частен характер за всякакви по вид възможни и невъзможни несъставомерни престъпления. На съд следва да се разглеждат по реда на частното наказателно преследване наказателни дела по тъжби, които съдържат годни от фактическа страна елементи за съответното деяние. В тази насока е известен постулатът от древното римско право, че съдията с незначителни (несъществени дела) не следва да се занимава. Изложеното мотивира съдията-докладчик да приеме, че само по този начин може ефективно да се постигне предназначението на наказателния процес – да се провежда съдебно следствие единствено по обвинения за извършени престъпления, които са посочени в НК. Законодателната идея за правомощията на съдията-докладчик по отношение на преценката за допустимостта на тъжбата е ясна и е насочена към оптимизиране на

правораздавателната дейност чрез фокусиране на съдебния процес върху дейността по доказване на обвинения, които, ако бъдат обосновани, обективно могат да ангажират наказателната отговорност на подсъдимия. Като съдия-докладчик, отчитам и че последиците от нецелесъобразния, и на практика незаконосъобразен наказателен процес за подсъдимия Г. за несъставомерно деяние по НК, могат да имат също и други измерения – финансови, човешки, загуба на време, и други. Приемането на противното, в съответствие с основополагащият принцип на формалната логика и тълкуването *“argumentum reductio ad absurdum”* („аргументът за довеждане на противниковата теза до абсурдност“) би обусловило затвърждаването на допълнителните очаквани негативни правни последици за обвиненото лице – чрез формата на наказателния процес ще му се причинят имуществени и неимуществени увреди от всякакво естество, при положение, че неговото поведение, отразено в частната тъжба, изначално не се квалифицира като престъпление от частен характер. Определянето на правната квалификация по наведените в тъжбата твърдения е задължение на съдията-докладчик. Това е условие за даване ход на тъжбата, при което обвиненото лице се предава на съд. В случая такава не може да се извърши от настоящия съдия-докладчик. Отчита се също от съдията-докладчик, че тъжителя Й. прави за себе си в предявената тъжба субективната преценка (вид оценка, извод, анализ, умозаключение), че към него и към Министъра на правосъдието Атанас Славов са били обективирани от подсъдимия Г. обиди, че са лъжци, политически боклук и отпадък. Оценките (субективните изводи или анализи) на тъжителя Й. и релевираните в тъжбата му оценъчни съждения в тази насока не са елементи от състава на обидата като обективен факт от действителността. Те не се квалифицират като обида, а още повече и като клевета. Като съдия-докладчик, приемам, доколкото тъжителят Й. се позовава на публикациите на подсъдимия Г. от 12.02.2024г. и от 17.02.2024г., че не са налице в тях годни твърдения за конкретни обиди или клевета към личността на тъжителя Й.. Такива в тях не се съдържат (на практика липсват).

В първата публикация от 12.02.2024г. се сочи (цитира се подсъдимия И. Г.): „Както обещах, смятам да съдя всички лъжци. Яростната медийна атака срещу Платформа „Граждански блок“ и мен персонално означава, че политическият боклук се е уплашил от хората. Уплашил се е, че ще го изметат и вкарат в затвора, където му е мястото. Днес заявявам, че ще предам на съда за клевета Е. Й. и министъра на правосъдието Атанас Славов, както и ще направя същото и с всеки следващ лъжец. Въпреки, че за Славов не знам дали може да осъзнава свойството и значението на извършеното от него, предвид обстоятелството, че заяви, че съм Господ. Очаквам неговата вменяемост да бъде изследвана чрез съдебно-психиатрична експертиза в хода на съдебното производство. Според Генерал Патън, ако се въргаляш в калта с прасе, ти ще се окалиш, а на него ще му хареса. Е, нека се търкалят на воля. Тъжното е, че ни управлява политически отпадък, който превръща държавността ни в руини. Затова, за да оцелеем като нация и Държава, трябва да ги изхвърлим на бунището на историята.“.

Следват хаштагове: “#ДаИзметемПолитическияБоклук;

#ГражданскиБлок; #даВърнемДържавата наГражданите”.

Във втората публикация от 17.02.2024г. се сочи (цитира се подсъдимия И. Г.) – заглавие: „Лъжци продължават да сипят инсинуации и да манипулират хора“; **текст:** „Няма да им се получи – ще ги съдя до дупка, заявява бившият главен прокурор“; **текст:** „Бившият главен прокурор И. Г. с нова реакция във Facebook, след като вчера стана ясно, че е предал на съд Атанас Славов и Е. Й. по обвинение в клеветата. Г. написа, че е предявил граждански иск за 20 000 лева към всеки от тях, а парите ще дари на деца в неравностойно положение. „Сега виждам, че и други лъжци продължават да сипят инсинуации и да манипулират хората. По този начин те се опитват да отклонят вниманието от разпада на държавата, който предизвиква собствената им некадърност и крадливост“, пише още Г.. Той допълни още: „Няма да им се получи – ще ги съдя до дупка! Така поне част от откраднатите от хората пари ще отидат за децата в нужда“.

От съдържанието на посочените изрази и от цялостното им съдържание в двете публикации на подсъдимия Г. от 12.02.2024г. и от 17.02.2024г. не може да се направи еднозначен извод за кого точно са обективирани (липсват адресати) твърдените обидни и/или клеветнически изрази. От това, че публикациите на постовете са от фейсбук профила на подсъдимия Г. не следва автоматично, че сочените обидни думи и позорни обстоятелства и приписаните престъпления касаят именно частният тъжител Й., тъй като е недопустимо една осъдителна присъда и наказателната отговорност на личността на дееца да почиват на предположения. Юрическо лице или множество неназовани лица в множествено число от публикациите по повод на възведените инкриминирани изрази не могат да бъдат пострадали при обидата и клеветата. Липсва конкретна насоченост към пострадал на инкриминираните изрази от деянията на клеветата и обидата. Липсва и посочено конкретно по име пострадало физическо лице в тях и отгук съдът не може да изведе материалноправен извод, че са накърнени обществените отношения, които са предмет на нормирана закрила от съставите на клеветата и обидата с посочените за тях квалифициращи обстоятелства с пострадало лице Й.. В тъжбата се излагат твърдения, че тъжителя Й. се е асоциирал и свързал сам себе си като пострадал с инкриминираните изрази, тъй като припознал себе си в тях. Всеки човек, особено и всеки политик (включително например Бойко Борисов) най-вече, може да се асоциира с възведените инкриминирани изрази в тяхната цялост, респективно би счел себе си за пострадало лице, след като възприеме инкриминираните изрази. Нещо повече, всяко лице, което не изпитва симпатии и чувства на привързаност към подсъдимия И. Г. (включително и И.Ф. Главен прокурор на Република България – „лицето Борислав Боби Сарафов“), несподеляйки съдържанието на инкриминираните изрази, може да се счете себе си като пострадал и да открие в тях, че същите са насочени към него – за това, че например е част от политическата система, че е ръководител на организационна структура в съдебната власт или че е участвал в миналото в управлението на Министерството на вътрешните работи. От значение за съставомерността на описаните в тъжбата на тъжителя Й. изрази е да има адресат на клеветите

и/или обидите в съдържанието на инкриминираните изрази. Такъв липсва. Тъжителят Й. не следва да се припознава в тях, след като не е посочен конкретно и ясно от дееца в изразите му, че той лично е „лъжец, боклук, отпадък, некадърен, крадлив“ и т.н. Без значение за съставомерността на престъпленията е как се е почувствал тъжителя Й. и с какви правни последици свързва същия по повод на твърдените като накърнени негови достойнство, чест и добро име в обществото. От значение е дали същия фигурира поименно в инкриминираните изрази. А според твърденията на инкриминираните изрази същият не фигурира в тях, нито е посочен поименно, нито е ясно, че става дума за него, тъй като в тях се говори общо, бланкетно, неконкретизирано, абстрактно, аморфно, неназовано, в множествено число, безадресно и т.н. За да се ангажира наказателната отговорност на подсъдимия Г. или за да се подложи същия на законосъобразно наказателно преследване, е необходимо от самото деяние да стане ясно за кое лице са разгласени конкретните сведения и обстоятелства. Не може да се носи отговорност за предположения, които трето лице (пострадалият) е направил, за авторството на описаните в тъжбата си изрази. За да е налице обида и клевета по смисъла на чл.148, ал.1, пр.2 от НК е необходимо обидните и клеветнически обстоятелства да са обективирани (а след това и доказани) конкретно по време, по място и по лице, а не да бъдат разпространявани в абстрактна форма, т.е. да не се сочи в тях кое е пострадалото лице – в тази насока е **Решение № 87/24.02.1971 г. по н.д. № 798/1970 г.** В съдебната практика и в правната доктрина се приема, че предмет на престъплението клевета например могат да бъдат твърдения с конкретно съдържание, които носят информация за точно определено обстоятелство или явление. То следва да е позорно, недостойно от гледна точка на общоприетите морални разбирания и да предизвиква еднозначна негативна оценка на обществото, или в частност – да разгласява позорни обстоятелства за личността на другото и/или да приписва извършването на престъпление. На следващо място, тези факти трябва обективно да бъдат съобщени, а не да се извеждат чрез предположения, асоциации, интерпретации или други форми на субективна психическа дейност. Разгласяването на мнение или субективна оценка на дееца не осъществява състава на това престъпление, доколкото не е обвързано с конкретни факти и деяния на дадено лице, които биха могли да повлияят отрицателно на обществената оценка за него. Както при обидата, и при клеветата разгласеният факт следва да е обективно позорен, а не да е обусловен от личната преценка на лицето, за което се отнася. В тази насока е **Решение № 452/12.10.2010 г. по н.д. № 411/2010, Трето НО.**

С оглед изложеното, образуваното наказателно производство следва да бъде прекратено. Съдът не следва да се произнася по останалите искания в подадената от тъжителя Й. тъжба, тъй като не се е сбъднало процесуалното условие за тяхното разглеждане и доколкото тъжбата му е недопустима по НПК.

Воден от изложеното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА КАТО ИЗНАЧАЛНО НЕДОПУСТИМО производството по НЧХД № 5071/2024г. по описа на 9-ти състав на СРС, **НО.**

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да бъде обжалвано на основание чл.250, ал.4, изр.2 от НПК вр. чл.250, ал.1 от НПК вр. чл.24, ал.5, т.2 от НПК в 7 (седем) дневен срок от получаването на съобщението пред Софийски Градски съд по реда на глава XXII от НПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от разпореждането на страните – частен тъжител и подсъдими.

Съдия при Софийски районен съд: _____